

i Communen, som havde Gyne til at bære en saadan Skat. Denne Anskuelse fandt ogsaa, troer jeg, aldeles eenstemmigt Bifald i Borgerrepræsentationen, hvortilmod der i Magistraten var Tvivl desangaaende, og der skete derfor en Indstilling til Ministeriet i den Retning, som Borgerrepræsentationen havde været enig om, men da havde den nuværende Indenrigsminister allerede forladt sin Plads, og en anden Indenrigsminister var traadt i hans Sted, som syntes at være af aldeles modsatte Anskuelser, og som tilkjendegav Communalbestyrelsen, at der aldeles ikke kunde være Tante om at gaae ind paa den Vej, som den havde tilraadet, og at den maatte see til at finde paa andre Udveje. Han gjorde nogle Antydninger i den Retning, men dog kun i Almindelighed. Communalbestyrelsen tog igjen Sagen under Overveielse, men kom ikke til noget andet Resultat, end hvad den engang havde foreslaaet, og som den antog for det rigtigste. Imidlertid blev den dog nødt til, for dog at faae en Lov igjennem, som kunde forøge Communens Indtægter, at lempe sine Anskuelser efter hvad der var yttret af den daværende Indenrigsminister. Den indgik derfor med et Forslag, som temmelig ligner det, der nu foreligger; til Indenrigsministeriet, og da havde den Indenrigsminister, der havde Saameget imod en Ligning paa Formue og Leilighed, forladt sin Plads, og en tredje Indenrigsminister var kommen i hans Sted, som i det Væsentlige gik ind paa, hvad Communalbestyrelsen saaledes subsidiairt havde foreslaaet, og som derefter den ærede nuværende Indenrigsminister har forelagt her som Lovudkast. Det vil da sees, at der er den Forskiel mellem det nuværende Lovudkast og det oprindelige, af Communalbestyrelsen gjorte Forslag, at Næringskatten er bleven bibeholdt og kun en Hjælpestat er kommen til, for at supplere de Indtægter, som Øverne af Næringskatten ikke antages alene at kunne tilvebringe. Jeg for mit Vedkommende kan, uagtet det, der senere er forhandlet om denne Sag, ikke see Andet, end at den Vej, som Communalbestyrelsen oprindeligt har foreslaaet, er den rigtigste; thi det forekommer mig, at Billighed taler for, at alle Communens Ind-

vaanere, uden Hensyn til, fra hvilken Næringsvei eller fra hvilken Væfstigelse de hente deres Erhverv, forholdsviis bør bære Part i Communens Udgifter, hvilket allerede til en vis Grad er Tilfældet i de øvrige Kjøbstæder. Seer man hen til Gangen i denne Væfstigning, saa er det klart, at den fra først af vistnok slet ikke har fundet Sted, men at Ligning paa Formue og Leilighed efterhaanden har omfattet flere og flere af Communernes Udgifter. Der var allerede i Provindsstaaenderne Tale om at forandre Næringskattelovgivningen for Kjøbstæderne saaledes, at Næringskatten gik over til at være en Ligning paa Formue og Leilighed paa alle Indvaanerne; Forslaget fandt ikke Bifald, men det er klart, naar man gjennemgaaer de administrative Forhandlinger for den senere Tid, at man i Kjøbstæderne virkelig mere og mere er kommen derhen at indføre en Ligning paa Formue og Leilighed paa alle Indvaanere. Lovgivningen har ogsaa i flere Tilfælde sanctioneret dette; da Skatterne saaledes bleve udlignede i 1850, og en Ligningskatt blev indført, bestemtes det her i Rigsdagen, og vandt ogsaa Bifald, at den oprindeligt foreslaaede Fordeling af Ligningskatten skulde forandres derhen, at Halvdelen udrededes af Formue og Leilighed, og kun en Tjerededeel af Næringskatten. I Norge har man allerede for omtrent 20 Aar siden antaget det Princip, som Communalbestyrelsen her i Kjøbenhavn har villet gjøre gjældende, og som jeg troer mere og mere vil gjøre sig gjældende. Som Sagen imidlertid foreligger, er det vist ikke tænkeligt at kunne sætte dette Princip igjennem, og det er da kun at vente, at, naar denne Lov efter sin Bestemmelse om nogle Aar igjen kommer til Revision, at denne Anskuelse vil have gjort sig gjældende, og at Kjøbenhavn vil faa ikke være en Undtagelse i denne Henseende, men at det i alle Rigets Kjøbstæder vil blive anerkendt, at Udgifterne bør lignedes paa Indvaanerne, uden Hensyn til deres Næringsvei.

Der er et andet Punkt i denne Lov, som jeg ogsaa under den almindelige Behandling skal tillade mig at berøre, og det er den Forandring, som denne Lov, hvis den udkommer, vil gjøre i Valgretten og Valgbarheden i Kjø-